

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Impostor. Expressus ex Luciano, in Pseudomanth. Descriptio XL.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

Quam si dura flex, aut sit Marpesia cau-
165.

Frontem sibi salua inspergi patietur, & ea tolerabit, quæ nec Sarmentus, nec vilis Galba, Sanniones Caesaris ad imperatoriam mensam pertulissent: iam cum insidias struit, si te alienatum à se senserit, vtrò veniet salutatum, in os palata laudabit, merentem lenissimorum verborum lenocinio consolabitur, tuis miseris ingemiscet, etiam lachrymulas funder amoris sui testes. Ad summum, omnem penitus exui simulatam oportere, se tuum esse ex asse, ad omnia paratissimum, in quoscunque terrarum tractus miseris, & si in caelum iusseris, ibit. Quod si ab alio contumelia affectus fuerit, illum vel verbo satisfacientem benevolè amplectetur, ignoscet, securo animo esse iubebit, interim per alios, iudicum, supplicia, & arcanam pestem machinabitur. At verò pactus aliquid negabit se meminisse, & si iustissimi aris debitor conuictus fuerit, primum rem trahet, quantum poterit, deinde palam iubebit quæstorem suum, alienum æs dissolvere, clam, monebit, ne quid erogat, etiamsi ipse imperare, & vehementer virgere videatur. Postremò, quoridianis vexatus creditorum quiritationi-

bus, Ignauum, inquit, quæstorem ærario meo præfeci, & accersito ad se homine, heus tu, inquit, cessator, itane pecuniam, quam iniunxeram, reddidisti? quid me, vel punctum temporis in ære alieno versari pateris? na tu? sed mitte hominem, tecum postea rationem iungam seuerius. Hæc palam, vt omnes audiant, clam in aurem insulurrat, perstat fortiter, eaque quidpiam dederis; Nec satis, cum in hospitium venit, primum hospitam nonnulla liberalitate ad se illecat, & illi minutias quædam pecuniarum soluit, Attica (quod aiunt) fide: Mox conciliata sibi gratia; splendidos, inquit, viros, hospita, hodie sum accepturus, fac vt omni apparatu extractum sit conuiuium, & si quid illi, vt fieri solet, in cœnam erogare voluerint, dic me tibi satisfecisse: facit imperata simplex mulier, mensam genialiter instruit, veniant qui fuerant iniurati, discumbunt, saliaem in modum epulantur, in discessu, conuiuis pecunias offerentibus, satisfecit, inquit illa, hospes meus: hic vocem arripit, & litem postea intentantem hospitam proprio iugulat gladio. Ad summum tale est hominis ingenium, vt satius sit cum vipera, quam cum illo, sub eodem tecto degere.

I M P O S T O R.

Expressus ex Luciano, in Pseudomanth.

Descriptio XL.

Πρότερον γάρ σε αὐτὸ ὑπόγραψα τῷ λόγῳ πρὸς τὸ ὁμοίωτατον εἰάσαι τὴν μορφήν, ὡς ἀνδράμονα, καὶ τοὶ μὴ γραφικὸς ἴσως ἴσῃ, ἵνα σε καὶ τὸτο δείξω. τὸ δὲ σῶμα αὐτὸς τε ἦν καὶ καλὸς ἰσῆρ, καὶ δεοπραγῆς ὡς ἀληθῆς: λευκὸς τὴν χροῖαν, τὸ γένειον οὐ πᾶν λεῖπον, κόμην μὲν ἰδίαν, τὴν δὲ καὶ πρόθετον ἐπιπέδιον· εὐ μάλα εἰχατμένω, καὶ τὸς πολλὰς, ὅτι ἦν ἀμοῖβία, κληθῆναι. ἀφθαλμοὶ πολλοὶ τὸ γοργῆν, καὶ ἔνθεον διεμφάνοντες. φάνημα ἦδιστὸν τε ἄμα, καὶ λαμπρότατον. καὶ ὄλως οὐδὲ κμόθεν μεμπτὸς ἦν ταῦτά γε. τρι-

AC primum tibi de pingam hominem, effigiem eius, quo ad poterò proximè verbis adumbrans: tametsi non sum admodum pingendi peritus. Corpore igitur, vt interim & hoc tibi representem, procerus erat, & aspectu decorus, planeque specie diuina quadam, & maiestatis plena, colore candido, barba admodum hirsuta, coma partim natia tectus, partim appositia: sed hæc adeò sciè, & eleganter, vt plerique imitatam, adscititiamque non agnoscerent: oculi vehementer acres, ac versatiles, tum diuinum quiddam relucentes: vox dulcissima, pariterque clarissima, in summa, quoad has res, nulla ex parte poterat improbari: ac figura quidem hominis erat huiusmodi. Proius enim sänge mihi, & cogi-

Xxxj tati-

ὅσδε μὲν τὴν μορφὴν. Ὀλιγὸς γὰρ ἔπι νόησόν
 ποι, καὶ τῷ λογισμῷ διατύπων ποικιλο-
 τὰ λωτὰ ψυχῆς κέρασι, ἐκ ψεύδους, καὶ
 δόλου, καὶ ἔπιτορμιῶν, καὶ χαροτεχνιῶν συγ-
 κειμένων, ῥαδίαν, τολμηράν, παράβολον,
 φιλόφωνον ἔργασασθαι τὰ νοηθέντα, καὶ
 πιδανήν, καὶ ἀξιοπιστον, καὶ ὑποκριτικὴν τὴν
 βελτίον, καὶ τῷ ὀκνηλώτατῳ τῷ βελήσεως
 ἔοικε. οὐδεὶς γὰρ τὸ πρῶτον ἐπιτυχῶν, οὐ
 ἀπὸ ἀλλοδὸξου λαλῶν ὑπὲρ αὐτῶν, ὡς ἐκ πάν-
 των ἀνθρώπων χρηστότατος, καὶ ἔπι πεικτα-
 τος, καὶ προσέτι ἀπλοκώτατος τε, καὶ ἀφελέ-
 τος.

tatione efforma quam maximè variam inge-
 nij temperaturam, indolemque ex mendacio,
 dolis, periurijs, maleficijs confusam, promp-
 tam, audacem, versatilem, & ad efficiendum,
 quæ cogitasset nullum refugientem laborem,
 appositam ad persuadendum, cuique facile
 fides habenda videretur: tum quæ nūrè simi-
 laret, optima quæque ea, quæ à mente essent
 diuersissima præ se ferret: primum igitur ne-
 mo cum illo congressus est, qui non hac cum
 opinione discesserit: vt cum mortalium om-
 nium optimum, æquissimumque, præ-
 terea simplicissimum, minime-
 que fallacem existi-
 maret.

GARRVLVS.

Expressus ex Horatio, & Theophrasto.

Descriptio XLI.

DEambulabam nuper in via sacra, vt mos
 est meus, nescio quid poëticarum nugarum
 meditans; certè totus in ijs hærebam
 acerrima mentis cogitatione defixus; oc-
 currit aliquis, quem vix ego de facie
 noueram, & apprehensam manu, heus, inquit,
 dulcissimum caput, vt vales bene, inquam, ac-
 suauiter, & te vicissim saluere iubeo: ego viã
 inire, & ille me callidè insectari, quasi subti-
 muisset, ne euaderem: Tandem occupo, & vt
 nauiter videbam impudentem, nūquid vellet?
 rogo. Tum ille, Videris, inquit, amicos non
 nosse, at ego, si nescis, eruditus homo sum:
 Non mora cœpit, postquam incaluit,
 de poësi garrere, quicquid in buccam, supe-
 rioris ætatis heroes commemorare, de
 prauitate temporum queri, ingenia detere-
 re. Ego interim expectans donec finiret,
 modò currebam ocyus, modò consistebam,
 modò seruo, nescio quid in aurem insu-
 rrabam, vt me negotium habere conijec-
 ret, & iam præ tædio totus sudore persutus,
 mecum tacitè fœlices Bolanos prædicabam,
 quos ferreo cerebro natura finxisset; at fatuus
 nihil de garrulitate remittens, mihi narrabat,
 quod superiori nocte somniauerat, & tum
 quæcunque in cœna sibi fuerant apposita,

omnia sigillatim recensebat, tum frumenta
 in foro vili venisse pretio, peregrinos esse
 in hac vrbē quamplurimos, se agrum in se-
 quentem annum esse culturum, & cum adhuc
 nihil responderem, imò, ne reniderem qui-
 dem; video, inquit, te defatigatum, & de dif-
 cessu cogitantem, sed nihil agis, te enim vs-
 que detinebo, & quocunque ieris, sequar: ag-
 quo te pedes? hic ego, nihil opus est te
 vexari; ægrotum inuito, via transferrina ad
 hortos vsque Cæsaris, hominem tibi ignotū.
 Esto, inquit, non sum valdè occupatus, & mi-
 nimè piger, libet te, quando semel cœpi-
 mus, comitari. Adhuc auriculas demisi, vt
 solent *iniqua mentis aelli*, quoties vector gra-
 uius dorso pondus ingerit. Incipit denuò gar-
 rulus, quasi nihil antea dixisset. Si bene me
 noui, inquit, non viscos, aut Varios pluris
 facies. Quis me versus, aut plures, aut citi-
 us scribit? quis palæstram æam lubricus expedit?
 quis perniciosus currit? quis suauiter cantil-
 lat? Interpellandi hic locus oportunus vide-
 batur, habes, inquam, parentes, aut cognatos,
 qui te saluum velint? neminem, inquit,
 omnes extuli, & sepeliui: ô fortunatos, in-
 quam, persee quando cœpisti, solus, vt vides,
 resto, quæ te hodie tua garrulitate inactabis.

Etcum